

noviny precheza

říjen 2021 | číslo 5 | www.precheza.cz

Postcovidový syndrom výrobního sortimentu

Foto: archiv PRECHEZA

A jaké má takový syndrom výrobního sortimentu příznaky? Základním příznakem je nedostatek základních surovin na trhu potřebných pro naše výroby. U některých pomocných materiálů jsme se dokonce dostali do situace, že prostě nebyly. Není to otázkou jejich ceny, ale prostě vůbec nejsou. V důsledku toho musely být výkony některých provozů regulovány tak, aby nedošlo k jejich odstavení. Dalším příznakem tohoto syndromu je i vysoká poptávka po našich výrobcích, kde se vzhledem k nízkým skladovým zásobám (zejména u titanové běloby) dostáváme do tzv. „sortimentní krize“, kdy téměř nejsme schopni uspokojit požadavky našich stálých zákazníků. Tato sortimentní krize je ve své podstatě zapříčiněna i tím, že námi vyráběné portfolio výroby titanové běloby je postaveno na třech základních kalcinátech, ale pro výro-

Vážené kolegyně, vážení kolegové, byl jsem redakcí našeho časopisu požádán o krátký článek s tématem na aktuální téma ve výrobě. V době, kdy tento článek vznikal, byli všichni pracovníci v lehkém stresu, protože probíhaly finální přípravy na generální odstávku. Po třech letech budou odstaveny všechny výrobní provozy a v relativně krátkém čase se bude muset provést spousta akcí, které budou souviset s údržbou stávajících strojů a zařízení nebo s investiční výstavbou. Když pominu tento fakt, tak nejaktuálnějším tématem je tzv. „postcovidový syndrom výrobního sortimentu“.

bu těchto kalcinátů máme pouze dvě kalcinační pece.

Jak takový syndrom léčit? V odborné literatuře se dozvíme, že na postco-

vidový syndrom je nejlepší jak fyzický, tak i duševní odpočinek. Bohužel v našem případě má odpočinek v podobě generální odstávky zcela opačný

efekt – dojde ještě k většímu prohloubení sortimentní krize, protože v případě výroby titanové běloby bude výpadek ve výrobě v úrovni 5000 tun. Jedinou možností, jak se můžeme ze sortimentní krize dostat, je vytvoření dostatečných skladových zásob, abychom v případě střídání výrobních kampaní na kalcinačních pecích byli schopni upokojit požadavky našich zákazníků.

Jsmu si všichni vědomi toho, že se tohoto postcovidového syndromu výrobního sortimentu hned tak rychle nezbavíme. Věřím však, že vzájemnou spoluprací a komunikací s našimi zákazníky a dodavateli a osobním zodpovědným přístupem, jak vůči sobě, tak i kolektivu se situace bude postupně zlepšovat.

Ing. Pavel Valášek
výrobní ředitel

Milé čtenářky, milí čtenáři,

Vždycky se těším, jaké zajímavé příspěvky do připravovaného čísla mi přistanou v e-mailu a vychutnávám si privilegia, že je můžu číst jako úplně první. Abych přistoupila k vedení novin trochu odpovědně, přihlásila jsem se nedávno na online kurs Jak vydávat podnikový časopis. Tam nám říkali, co se v novinách psát má a nemá, a co se vůbec nesmí, zkrátka jak na to, aby to „ti lidi četli“. No a prý šéfredaktor v úvodníku vůbec nemá psát o tom, co v novinách čtenář najde. Že to přeče uvidí sám až si je přečte, ne? Možná. Ale já to přeče dělám. Chci se s vámi podělit o dojmy „prvního čtenáře“, a snažím se udělat vám chutě na přečtení novin od začátku až do konce.

Například článek Davida Smoly o rekonstrukci parovodu je pro mě naprosto a jednoznačně napínavý thriller. A jak to dopadlo? Otočte stranu a přečtěte si sami. Na konci se to dozvíte.

Věta ...máme nějaké dráty s elektrikou... v článku o energiích mě naprosto dostala – konečně někdo ví, jak na mě, pokud jde o fyziku. Do Luhačovic kvůli cementu? Proč ne? Co jsme se dozvěděli v Hotelu Jana o výrobě drog? Jak uklízí hasiči?

Blanka a Marek tentokrát coby policejní inspektor Trachta a jeho nezkušený praktikant Hlaváček pátrají nikoli po záhadně zmizelém továrníkovi Bierhanzlově, ale po našich skladech a mnoho dalšího čtení.

Tentokrát se článků sešlo o něco více, a proto jsme se rozhodli toto číslo udělat o dvojstranu „tlustší“. A když nás teď čekají ty dlouhé podzimní večery, něco na čtení se snad bude každému hodit.

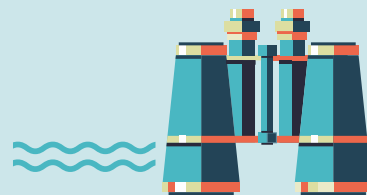
Příjemné čtení přeje

Alena Okáčová

Anketa

Dovolená je za námi, jsme bohatší o zážitky, chudší o dovolenkové výdaje, opálení, odpočatí (aspoň doufám). Zeptali jsme se vás tentokrát:

Jak si představujete ideální dovolenou a už jste takovou zažili?

Martin Horák
strojník, úpravář vod

Za svobodna byla nejlepší dovolená při putování po Islandu. Nyní jsem spokojený, když trávím dovolenou (volný čas) s rodinou. Hlavně teď, když se nám narodil náš klučina.

Lenka Václavíková
laboratorní technička

Pro mě je dovolená ideální, když ji trávím s lidmi, kteří jsou mi blízcí. Ať už s partnerem, s vnoučaty nebo s nejbližšími přáteli. Žádnou vysněnou destinaci nemám, ale protože jsem sportovně založená, tak upřednostňuji dovolenou aktivní. Proto už po několika let trávím s partou přátel jeden týden v červenci na kolech. Letos jsme byli v Adršpachu.

Jarmila Hošťálková
vedoucí technik výzkumu

Ideální dovolená pro mě znamená hlavně klid. Mám ráda hory i moře. Důležité je, aby vládla dobrá nálada a pohoda. Pak už je jedno, které krásy světa zrovna obdivuješ. Ideálních dovolených jsem zažila hodně, nejkrásnější byly ty, když byli kluci ještě malí a byli jsme třeba pod stanem.

Lucie Lakomá
referentka recepcie

Na takové ideální dovolené je skvělé dělat to, co se mi zrovna v tu chvíli zlíbí, ať je to sebebláznivější, a nebýt závislá na těch, kteří mají o dovolené jiné představy. Už jsem takovou dovolenou zažila a bylo to skvělé. :)

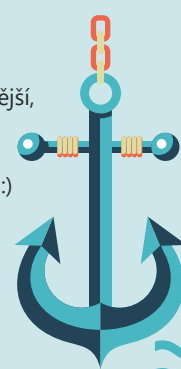

Foto: archiv PRECHEZA

Výrobní úsek

Realizace investic probíhajících za nepřetržitého provozu

Průběh napojení nových zařízení či nových potrubních tras při investičních akcích na provozu TB při současném zachování nepřetržité výroby znamená, že během realizace není přerušeno dávkování do kalcinačních pecí.

Jednou z posledních zajímavých a důležitých akcí bylo přepojování starého, již značně opotřebovaného parovodního potrubí s nedostatečnou dimenzí pro dnešní výrobní nároky na nové. Přepojování probíhalo postupně a plánovaně po určených pracovních souborech podle požadavků provozu a průběžně bylo dokončováno nové potrubí. Při každém významném odstavení a napojení nepostradatelných energií, tras suspenzí nebo aparátů je důležitá informovanost a součinnost všech zainteresovaných pracovníků. Jedná se o vedoucí výroben, výrobní dispečery, vrchní a směnové mistry, operátory zasažených souborů, programátory, mistry a technology útvarů měření a regulace a elektro, manipulanty páry, mistry údržby, ostatní technology výroby a řadu pracovníků externích firem provádějících zadané práce. Okruh pracovníků závisí na prováděné investiční akci. Důležité však je vždy předem znát všechny návaznosti, technologické procesy a k tomu potřebné energie. Je třeba přesně vědět, co odstavujeme,

kde odstavujeme, jakých provozních souborů se dotkneme a jak je tím omezíme. S tím souvisí i správně odhadnutá doba, která je potřebná pro montáž a maximální možná doba odstavení bez omezení navazujících pracovních souborů, hlavně dávkování do kalcinačních pecí. U některých větších akcí se může stát, že svou činností neovlivníme jen provoz titanové běloby, ale musíme spolupracovat i s výrobou kyseliny sírové, železitými pigmenty, vodním hospodářstvím a centrálními laboratořemi. Než nastane hodina H dne D (a situace to dovolí), operátoři provozu předem začnou s přípravou na odpolední a noční směně. Musí napnout síly a vytvořit potřebnou zásobu rozpracované výroby. I když jsou výrobní operace šaržovité, tak trvají určitou dobu, překrývají se. Proto další výrobní operace už v jistém čase nelze nastartovat, aby v místě realizace příslušné investice a v určeném čase již žádné médium neproudilo. Během odstávky tak dojde k prodlevě ve výrobě, která je následně nedohnatelná. Proto se spotřebovává nastřádaná

rozpracovaná výroba, aby se vykrýly požadavky následujících celků retence – mi a nedošlo k jejich omezení, čímž by bylo omezeno především dávkování do kalcinačních pecí. Před samotným odstavením je potřeba zkontrolovat i připravenost externích pracovníků, zda mají zajištěné vše potřebné (materiál, lidi, podpůrné záležitosti – lešení atd.), aby se eliminovalo jakékoliv zbytečné zdržení nebo prodloužení prací. Jak bylo naznačeno výše, při přepojování parovodu to tedy nebylo jen, že „na tance potřebujeme připojit páru“. Musela se zapojit spousta pracovníků ostatních útvarů. V tomto případě musel být k dispozici parní manipulát, musely být obeznamenány pracovníště energetiky a výrobní kyseliny sírové, která nám dodávají páru. Komunikovalo se s výrobou kyseliny sírové, aby ve správný okamžik snížili výkon a co nejdříve mohly započít montážní práce, protože čas neúprosně běžel. Dostávali jsme se mimo ideální projektované parametry aparátů do nestandardního chodu. Výrobna kyseliny sírové

musela snížit výkon na své historické minimum. Ještě nikdy na takto nízké žádané hodnoty neběžela. Musela se navýšit spotřeba páry a ta přebytková byla využita na přistavené železniční cisterny se sírou. Bylo také důležité, aby byla zachována pára pro ostatní odběrná místa a provoz, i když celá výroba titanové běloby a všechny její pracovní soubory byly od její dodávky po dobu odstávky odstřiženy. Za zvýšeného dozoru a iniciativy pracovníků

výrobní kyseliny sírové toho bylo docíleno a ověřeno, že se dokáží poprat i s takovými výzvami. Dokázali regulovat výkon, nedošlo k výpadku a byla k dispozici všechna potřená pára. Pro zajímavost, kvůli odstavení páry jsme se museli domlouvat i s jídelnou, aby bylo navařené jídlo. Přece bychom nemohli ochutit pracovníky areálu Prechezy o oběd :) Takže všechno dobře dopadlo.

David Smola

Dodávky elektřiny nejenom v PRECHEZA a.s. / 1.část

Když jsem v minulém čísle psal, že problematika distribuce elektřiny je natolik zajímavá, že ji nepůjde odbýt jednou větou a rozhodl se odkázat na budoucí článek, říkal jsem si, že to zkusím popsat co nejjednodušeji. Jenže ono to tak docela jednoduše nepůjde a možná, že článků k danému tématu bude muset být pro úplnost i více.

Dodávku elektřiny lze shrnout heslovitě jako: výroba – rozvod – využití. A vlastně, přesně tak to i je. Jenže, bylo to tak vždycky? Technicky – jasně! Ale legislativně a obchodně činnosti takto oddělujeme až s Energetickým zákonem č. 458/2000 Sb., kterým byla odstartována liberalizace trhu s elektřinou, trh se začal otevírat. A až od roku 2006 si zákazníci mohou volit svého dodavatele elektřiny (resp. prodejce – a všimněte si, že nepišu výrobce). Do té doby bylo něco jako např. zde v Přerově SME (Severomoravské energetické závody – místně příslušná firma), které zajišťovaly kompletní, dnes by se řeklo sdružené služby spojené s dodávkou elektřiny, zákazník si

ale nemohl vybrat svého dodavatele. Prostě – chceš elektřinu tam a tam? My ti ji dáme... Segmentace odvětví se jmenuje nehezky nečesky unbundling (rozdělení činnosti) a přináší spoustu pozitiv: podpora konkurence, specializace, zlepšení kvality služeb, oddělení nákladů a transparentnější regulaci, snižování nákladů a cen v důsledku konkurence. Ale je složitější na orientaci. Ruku na srdce – když vám přijde vyúčtování za energie do domácnosti, rozumíte každé položce? I tehle textík by vám mohl k pochopení pomoci. Takže – máme nějaké dráty, do kterých někdo dodá elektřinu – technicky i obchodně (výrobce ji vyrobí a prodá vyrobenou elektřinu obchodníkovi). Máme tedy elektřinu ve vedeních – buď v přenosové soustavě, která vede elektřinu nejvyššího napětí a je určena spíše k dálkovým přenosům, nebo v distribučních soustavách. Ty vedou elektřinu na všech napětových úrovních včetně nízkého napětí, které máte přivedeno do své domácnosti, garáže, na chatu či chalupu. Přenos elektřiny zajišťuje společnost Česká energetická přenosová soustava a.s. (ČEPS), další distribuci zajišťují primárně velké regionální distribuční společnosti, jako je ČEZ Distribuce (sever území ČR), E.GD – dříve E.On Distribuce (jih území ČR) a PRE Distribuce pro hlavní město Prahu. Regionální distribuční soustavy mají jednu společnou vlastnost: jsou připojeny k přenosové soustavě. Pak existuje ještě řada tzv. lokálních distribučních soustav (LDS), které fungují přesně tak, jak jejich název říká: lokálně. Například v průmyslových areálech typu naší společnosti. Ano, i PRECHEZA a.s.

provozuje lokální distribuční soustavu elektřiny, což je kromě značné technické náročnosti zejména administrativní záležitost. Česká legislativa totiž zatím pojem lokální distribuční soustava nezná. Existuje pouze obecnější kategorie „distribuční soustava“. Vztahují se tak na nás stejné legislativní požadavky jako na velké regionální distributory... A dostáváme se poznenáhlu k místu spotřeby. V případě Prechezy je LDS připojena přes společnost UCED Přerov k regionálnímu distributorovi na úrovni VN/VVN (vysokého, resp. velmi vysokého napětí) – tato konfigurace je daná historicky ještě z dob socialismu. Na druhé straně Bečvy se ale majitelé energetických zařízení v mezidobě opakovaně vyměnili. Rozvod po areálu je realizován na napětové úrovni 6 kV a s ohledem zase právě na historii máme i několik (jednotky) elektromotorů, které jsou napájeny přímo z této napětové úrovně. Jejich výhodou je, že není zapotřebí transformovat napájecí napětí a stavět nízkonapětové vybavení, na druhé straně motory pro poměrně nízké výkony jsou celkem speciální a kdybychom chtěli například na dané napětové hladině frekvenční měnič, tak ten je asi 10krát dražší než měniče pro stejný výkon na napětí nízkém. Na konci rozvodů jsou vždy transformátory, resp. sady transformátorů s vývody do NN rozvodu, kterým se v některých částech továrny celkem nelogicky říká „stykovny“ – pravděpodobně je to historicky od slova stykač, což je „zařízení pro spínání nebo rozepínání elektrického spojení“. Pak ale fakt nevím, proč se tomu neříká stykačovny... Nicméně, dostali jsme se postupně do

míst koncové spotřeby – a zde jsou všechny spotřebiče, tak jak je znáte ze svého okolí, z kanceláří, z provozů. Aby byl popis zařízení v tovarně úplný, nesmím zapomenout na náš vlastní zdroj elektřiny, protitlakou kondenzační odběrovou turbínu s potlačenou kondenzací „Bobinu“ s generátorem TG1 na výrobně kyseliny sírové, na záložní dieselaagregáty (jeden v budově TPH a druhý na VTB) a v neposlední řadě na obsluhu zákazníků – ti jsou našťásti připojeni všichni na napětové hladině „nízké napětí“. Jinak by byla administrace ještě složitější (např. denní odesílání dat operátorovi trhu s energií, teď data odesíláme s periodou měsíční). S dodávkami elektřiny obecně také úzce souvisí otázka kvality dodávané elektřiny, kde se sleduje celá řada parametrů – mezi nejzákladnější patří okamžité napětí a frekvence, mezi dalšími důležitými parametry jsou sledována mimo jiné např. harmonická zkreslení (docela důležité s ohledem na množství instalovaných frekvenčních měničů) či úroveň kompenzace jalového výkonu (postaru, resp. klasicky, pomocí sady kondenzátorů, tam, kde máme rekonstruované rozvodny, pomocí tzv. aktivních filtrů). Nefunguje-li něco, vznikají poruchy. Pokud není celá soustava naprosto „potmě“, což je hned patrné bez složitěho alarmování, lze občas vidět i některé „poruchy za chodu“ – například tzv. flickery – sedíte v kanceláři, pracujete jako dás, a z ničeho nic stropní světlo tak nějak divně „promrkne“. Většinou to má nějakou prozaickou příčinu, například v technologii najejde nějaký velký stroj, někdy ale takové probliknutí může představovat takévé „úvodní hlášení o poruše“. Nevím, jak jste na takové anomálie senzitivní, moje oči ale docela citlivé jsou. Samozřejmě, zde v Precheze je vše dnes dobře monitorováno a jakékoli pro-

blémy mohou být de facto v reálném čase řešeny. Jsou ale poruchy, kterým se bránit neumíme – pokud od externího distributora dodávané napětí trpí nějakou „bolístkou“, například poklesem, neumíme s tím udělat technicky nic (naš zdroj energie stačí na pokrytí pouhé části spotřebovávané energie) a událost pouze zaznamenáme. Někdy takový drobný pokles může vyústit i v odstavení zařízení – velmi záleží, na které fázi porucha nastala, jak byla velká ve smyslu překritu či podkritu napětí, nebo jak dlouho trvala. Distribuční soustava je taky jenom technické dílo a jako každý jiný stroj má sem tam nějaké poruchy.

V minulosti jsme řešili například sérii opakovaných výpadků – někdy na začátku prosince, kdy mrzlo, až praštilo. Jak odpadávaly kusy ledu z vodičů vysokého napětí, automatické systémy regionálního distributora to zaznamenaly a učinily protiopatření – tzv. opětovné zapnutí, kdy nenadálá událost na vedení má za následek jeho vypnutí a téměř okamžité zapnutí. Pokud v definovaném čase nepříznivá událost na vedení odezní, vedení zůstane pod napětím a jede se dál. Samozřejmě, pokud na vedení například spadne strom, automatické ochrany vedení odstaví a okamžitě při pokusu o opakované zapnutí je odstaví znovu a ponechají je vypnuté. Nejkurioznější „poruchu“ jsme s distributorem řešili kdysi takhle na konci léta – podle oficiálního sdělení se houfovalo ptactvo, a když hejno odstartovalo z vedení, vedení mechanicky „brnklo“, ochrany to ale zaznamenaly a nastal cyklus opětovného zapnutí... Tak, to by bylo celkem hodně o tovarně. O tom, jak máte elektřinu přivedenou domů a o účtování za dodávky elektřiny se dočtete zase v některém z příštích čísel...

Ludvík Prášil

Komerční úsek a Systémy řízení

Jubilejní cementářská konference, letos už po desáté!

Na přelomu měsíců září a října byla uspořádána zákaznická konference věnovaná materiálům PREGIPS a MONOSAL, jež se využívají v cementářském průmyslu k regulaci tuhnutí slinku a redukci šestimocného chromu. Téměř čtyři desítky účastníků letos přijaly pozvání do Zlínského kraje, do malebného lázeňského městečka Luhačovice, jež leží na rozhraní folklorních oblastí Slovácka a Valašska.

Za dobu pořádání šlo o jubilejní, celkem desátý ročník konference. Ta vůbec první byla pořádána v červnu roku 2003, kdy si pozvaní hosté nejen vyslechli první přednášky, ale rovněž navštívili nově otevřený provoz a sklad bílého sádrovce PREGIPS. Komerční úsek pořádá standardně tuto akci ve dvouleté periodě, vždy na jaře. Jen letos, z důvodu epidemiologické situace, jsme byli nuceni přesunout konferenci na podzim. Součástí programu je přednášková část, na kterou navazují četná technická i obchodní jednání. Konferenci standardně navštěvují výrobci cementu, maltovin na bázi sádry i výrobci speciálních materiálů pro stavební průmysl. Celou akci tradičně zahájil komerční ředitel Ing. Marian Bartoš v rámci od-

poledního bloku přednášek. Kromě úvodního slova informoval účastníky o hospodaření naší společnosti a o vývoji stavebnictví v posledních letech. Situaci v prodeji PREGIPSU a MONOSALU pak přiblížili zástupci našeho prodejního útvaru Bc. Veronika Panáčková a Ing. Ivo Bartošek. Vedoucí provozu vodního hospodářství Ing. Rostislav Pechál objasnil základní technologické vazby výroby sádrovců, prezentoval jejich kvalitu včetně sádry i výrobci speciálních materiálů pro stavební průmysl. Přednášky našich hostů zařadil Ing. Jan Gemrich z Výzkumného ústavu maltovin příspěvkem shrnujícím aktivity cementářského průmyslu v oblasti snižování emisí skleníkových plynů. Téma využitelnosti výrobku PRESTAB

v cementářském průmyslu představil doc. Tomáš Opravil, Ph.D., z Fakulty chemické, Vysokého učení technického z Brna. Následně byl otevřen prostor k diskusní části se zástupci pozvaných firem formou separátních jednání. Obsahem diskusí byl většinou aktuální a tolik zmiňovaný nedostatek surovin, jež je nejen pro cementářský průmysl klíčový. Stejně tak byly řešeny dopady globální pandemie na další vývoj v sektoru stavebnictví. Za hladký průběh akce patří díky paní Bartoňkové a paní Hánové z útvaru Prodej, které organizačně celou akci pomohly uspořádat a bezproblémově zrealizovat.

Jan Příkryl

Foto: archiv PRECHEZA

Etický audit je úspěšně za námi

Etický audit SMETA (nebo smeták, jak by řekl Homo Sapiens Sapiens Nemanažerialis) je SEDEX Members Ethical Trade Audit a vychází z Global Programme of Social Compliance. Z jazyka zakanálského do češtiny obecně přeloženo, jedná se o nástroj, jak si my kluci, kteří spolu mluvíme (manažerskou novočeštinou „trvale zlepšujeme systém etické compliance“), nakládáme povinnosti nad rámec právních a technických norem (aniž bychom museli), abychom pak z výšky hleděli na ty, kteří v našem klubu nejsou. Ano, zase jedna z variant na „my a oni“, ale koneckonců co furt nového vymýšlet.

Přišli s tím, jak je zvykem, nadnárodní potravináři. Držme se oficiální verze, že je to chvályhodná snaha zabezpečit v potravinářském řetězci důstojné podmínky úplně všem, ať už je to výroba sofistikovaných dobrot někde ve Švýcarsku nebo sběr kakaových bobů někde v Africe. Když s tím na nás před cca šesti lety naši (nejmenovaní) zákazníci přišli, vzbudilo to v podniku dvě emoce. Tu první lze charakterizovat slovy „je přeauditováno“, když už i na takovou věc, jako je etika podnikání, lze vystavit mezinárodně platný certifikát. Ta druhá byl údiv kombinovaný s poněkud namíchnutým „je rok 1815 nebo 2015 a jsme plnoprávní členové Evropské Unie nebo ne, že po nás někdo chce, abychom za naše peníze dokládali takové samozřejmosti“. Ano, byl rok 2015 a jsme členové EU, nicméně etický audit jsme rádi absolvovali (mimochodem, už třikrát).

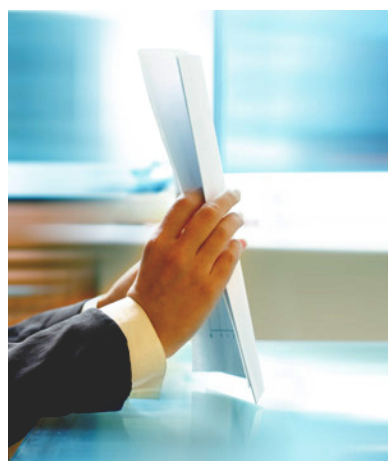

Foto: Ingimage

Když už jsme tedy v tom roce 2015 dobrovolně a rádi dospěli k rozhodnutí, že se staneme členy klubu SEDEX, rozhodli jsme se pro audit v kompletním rozsahu, což jsou pracovní standardy, ochrana zdraví a bezpečnost práce, ochrana

životního prostředí a obchodní praktiky. Kdo byl u auditu integrovaného systému managementu, ten potvrdil, že pokud se týká bezpečnosti práce a ochrany životního prostředí, oba tyto systémy zcela pokrývají požadavky stanovené pro SMETA, tedy umístění a rozmístění výrobních linek, evakuační plány a trasy, varovná značení, stav a údržba staveb, strojů a zařízení, havarijní a nouzové postupy a vybavení, osobní ochranné pomůcky, zásady organizace první pomoci, skladování a nakládání s nebezpečnými látkami, nakládání s odpady. Klasika ISO 14001 plus ISO 45001, nic nového. Zároveň se však SEDEX, jako každý správný potravinářský klub, v rámci snahy ochránit před fujchemií kohokoliv, zaměstnance chemických podniků nevymíná, bije za omezování nebezpečných látek a chemikálií a moc nechápe, že hodně přídatných látek má systetický původ, že se vyrábí chemi-

kou technologií a že jsou tím pádem chemicky čistší a bezpečnější než látky přírodní ... no, jednou to snad zbytek světa pochopí. Zatím SEDEXu vysvětlit, že s nebezpečnými látkami se u nás nakládá a nakládat bude, je nevrendings-tory, německy unendlichegesichte. Co je nad rámec technických standardů, je oblast péče o zaměstnance. Tím se rozumí nejen benefity, ale hlavně dodržování norem v oblasti pracovního práva, zajištění ochrany práv pracujících a předcházení nerovnosti a diskriminaci, v neposlední řadě pak dostupnost a vhodnost kantýn, pitné vody a toalet. Kdybychom poskytovali ubytování a zaměstnávali mladistvé, i toto by bylo součástí auditu (to není vtip, že na Personalistice museli dohledat nejmladšího a nejstaršího zaměstnance společnosti ...). Sem patří i další zvláštnost etického auditu, a to spolupráce vedení podniku s představiteli zaměstnanců. Naštěstí máme odborovou organizaci a naštěstí se vedení a odbory dokáží dohodnout, což je při etickém auditu vždycky hodně bodů k dobru. Poslední, nejdelší a nejtajemnější částí auditu jsou pohovory s náhodně vybranými zaměstnanci dělnických pro-

fesí, skupinové a individuální. U těch jsem nikdy nebyl, protože jsem manažer, a tam manažeri nesmějí. Jaký to rozdíl oproti všem jiným auditům, kde auditor bez průvodce (manažera kvality, bezpečnosti, ekologie) ani krok ani otázkou. Ve standardu je předepsáno „.... náhodně vybraní zaměstnanci...“, čili kdo u toho byl a kdo se zpovídal, ten ví, já tam nebyl, a proto nevím, a proto k tomu nebudu rozepisovat nic dalšího. Posledním zmíněnou, nikoli však nejméně důležitou je skutečnost, že na webu SEDEXu je kompletní záznam (zpráva) z auditu. Jaký to rozdíl oproti auditům jiným, po jejichž závěrech třetím nezúčastněným méně než velmi málo jest. No, skromně řečeno, auditem jsme prošli bez ztráty desítky, splnili jsme všechny požadavky systémového standardu a můžeme se tedy chlubit. Třeba tím, že se píše rok 2021, my jsme plnoprávní členové Evropské Unie a milerádi za naše peníze doložíme, že dodržujeme pravidla. I ta, která nemusíme. A kdo je zvědavý, přečtete si, co se píše v našem Etickém kodexu. Ne že by se za poslední rok změnil, ale opakování jest matkou moudrosti.

Pavel Mollin, Řízení jakosti

PRECHEZA čeká na absolventy

Někteří absolventi pocítují svoji zdánlivou nepolíbenost praxí jako hendikep. Situace je dnes však jiná, než dříve. Spolupráce škol s firmami udělala v poslední době velké pokroky. Bez ní není možné zajistit mladým lidem správné profesní nasměrování, kvalifikační výbavu a firmám zase potřebné odborné pracovníky. Zájem je oboustranný, propojenost a nutnost spolupráce v této oblasti je nepopíratelná.

V rámci této spolupráce si studenti můžou v PRECHEZE krátkodobě vyzkoušet své budoucí povolání na vlastní kůži. Studenti chemie u nás chodí do laboratoří, budoucí elektrikáři chodí na útvar Energetiky a studenti technologie během praxe vidí skutečné chemické technologické procesy. Potom takový absolvent, který u nás v Precheze byl na praxi, je přesně to, co potřebujeme. Jakási tabula rasa, dokonale připravená

pro naše zkušené pracovníky – mentory, aby z něj postupně „vymodelovali“ odborníka na míru. A jak takové „modelování“ vypadá? Absolventi, co si už u nás během praxe prošli výrobami, mají určitou výhodu. Především v tom, že vědí, jak to u nás vypadá a setkají se tu často s pracovníky, kteří se jim věnovali i během praxe. Po nástupu dostává každý absolvent rozvojový plán. Jeho cílem je seznámit

absolventa nejen s prací samotnou, ale i se sociálním zázemím, aby věděl, kdo ve firmě má co na starosti a na koho se obracet s tím či oním problémem. Zaškolovací procesem procházejí u nás absolventi na všech pozicích. Zatímco u méně náročných pracovních pozic může zaškolení trvat třeba měsíc, u vysoce odborných pozic v technologii nebo výzkumu může takový rozvojový proces trvat i roky. Je to i díky tomu, že

Foto: Shutterstock

Kontakt a více informací najdete na www.precheza.cz/cz/kariera

naše firma je jediným českým výrobcem anorganických pigmentů a technologické procesy jsou zde v rámci naší země unikátní. Absolventi! Začínající zámečníci, elektrikáři, mechanici měření a regulace, chemici, projektanti, strojaři, jste u nás

vítáni. Naši zaměstnanci jsou připraveni vás zsvětřit do pracovního procesu a podělit se s vámi o cenné praktické zkušenosti. Navíc jsme otevření novým myšlenkám, které nám zase můžete přinést vy.

Alena Okáčová

BOZP a Personalistika

Úklid požární zbrojnice

Jak jistě všichni víte, kvůli pandemii nebylo možné shromažďování osob, a to nejen v rámci pohybu občanů ve městech, ale i zaměstnanců podniku. V měsíci červnu 2021 proběhlo po dlouhé době požární cvičení jednotky sboru dobrovolných hasičů Prechezy.

Při této příležitosti byli někteří naši hasiči vybaveni novými zásahovými obleky a dalšími ochrannými prostředky. Po tomto malém slavnostním předávání ochranných pomůcek se začalo pomalu s úklidem požární zbrojnice. Na

podnikovou multikáru (M 25), kterou vlastní BTS, byly postupně naloženy nepotřebné věci, které byly odvezeny do kontejneru u hospodářské správy. Po malé svačině jsme pokračovali s úklidem. Ten už byl podstatně širšího

rázu a hlavně mokré úklid, který je pro hasiče typický.

Po velkém úklidu vnitřních prostor požární zbrojnice, hlavně garáží pro vozidla, se přesunula úklidová četa ven před požární zbrojnicí. Pro oplachy podlah a plochy parkoviště byla použita voda z čerpací jímky umístěné vedle věže požární zbrojnice, která je kontinuálně doplňována vodou přepadem z mlýnského náhonu „STRHANEC“.

Voda byla čerpána dvukolovou motorovou stříkačkou DS-16, která je familiárně nazývána členy sboru SDH „MÁŇA“.

Zajímavostí asi bude, že tuto stříkačku vlastní náš sbor již od roku 1957 a i když ji nyní používáme minimálně, stále je velice spolehlivá a v provozuschopném stavu. Pro svou spolehlivost prošla po povodních v roce 1997 generální opravou. Je vybavena čtyřtaktním motorem spojeným s čerpadlem s výkonem 1600 l/min. Pro zavodnění je čerpadlo opatřeno dvěma vývěvami. Rotační vývěva je upravena tak, aby zavodnění sacího vedení (10 m) netrvalo déle než jednu minutu. Druhá vývěva je plynová, která využívá plynů z výfuku motoru. Vývěvy zaručují dosažení vakua 8 metrů vodního sloupce za 1 minutu. Při selhání vývěv

Foto: archiv PRECHEZA

Co je mokré,
to je čisté :))

Dvukolová
motorová
stříkačka DS-16

je možno čerpadlo zavodnit zavodňovacím otvorem.

V současné době jsou hadice dodávány převážně v délkách 20 metrů. V ČR se dělí požární hadice do tří skupin (B75, C52 a D25). Pro dopravu požární vody na oplachy byly použity dva proudy C52

napájené přes rozvaděč z jednoho proudu B75. Po ukončení úklidu byly hadice sušené v naší požární věži, která byla rekonstruována v roce 2019 a o které byl v témže roce i článek v našich novinách. Tím se pro dnešek s vámi loučím a někdy při dalším vydání na shledanou.

Kopecký Petr, pracovník PO

Konference Sociální dialog, zaměstnanost a společenská odpovědnost II

V polovině září se uskutečnila pod záštitou Prechezy a společnosti Kemifloc konference Svazu chemického průmyslu ČR.

Místem konání byl Přerov a v něm především reprezentativní hotel Jana. Na tradičním dvoudenním setkání se sešli jak pracovníci chemických společností ze všech koutů České republiky, tak i zástupci různých institucí (např. Bureau Veritas, Státní úřad inspekce práce, Policie ČR a SCHP).

Konference byla zahájena představením hostitelských společností – Prechezy a Kemiflocu. Následovala série přednášek. Hlavními tématy

byly aktuální příležitosti a výzvy pro chemii, program Responsible Care – odpovědné podnikání v chemii, bezpečný podnik a možné cesty k němu a v neposlední řadě řada novinek v chemické legislativě a legislativě BOZP.

U řečnického pultu se v průběhu konference postupně vystřídali přednášející s obohacujícími poznatky z praxe a vizemi do budoucna. Jako velmi poutavou bych vyzvedl přednášku o prekurzorech drog pplk. Mgr. Ireny Kejřové, která, ač bylo její vystoupení po obědové pauze, dokázala doslova všechny přítomné v sále ohromit

vynalézavostí výrobců drog a omamných látek. Závěr prvního dne byl zakončen komentovanou prohlídkou Ing. Pavla Mikulíka historickým jádrem Přerova a městským parkem Michalov. Na společenském večeru bylo vysloveno poděkování dlouholetému členu SCHP Ing. Láďovi Špačkovi, CSc., za vynikající práci v oblasti programu Responsible Care. Na jeho postu v rámci SCHP ČR ho vystřídá neméně fun-

dovaný pan PhDr. Tomáš Kudrna. Druhý den pokračoval odborný program přednáškami orientovanými hlavně na bezpečnost práce a byl po velmi chutném obědě v kantýně Prechezy zakončen exkurzí v rámci areálu společnosti. Detailně se zájemci mohli seznámit s technologií výroby kyseliny sírové, titanové běloby, železitých červení a Monosalu. Z úst jednotlivých kolegů z oborů chemie byla po oba dny slyšet chvála na bezchybný průběh celé konference, za což jim jako hostitelé za SCHP, Prechezu a Kemifloc moc děkujeme!

Tomáš Navrátil

Konference se konala v Hotelu Jana v Přerově

Návštěva skladu CSP

Foto: archiv PRECHEZA

RESPONSIBLE CARE®
OUR COMMITMENT TO SUSTAINABILITY

Reportáž Blanky a Marka

Není sklad jako sklad

V dalším díle našeho miniseriálu jsme se rozhodli zaměřit na různé sklady v areálu Precheza. Jenomže, co je to vlastně sklad? Dle chytré definice je sklad prostor, který umožňuje regulaci rozdílů mezi pohybem přijímaného zboží a pohybem vydávaného zboží. Sklad může mít formu skladovací haly, síla či budovy, nebo může existovat i pod širým nebem. Možnosti jsou prostě neomezené. Vždyť většina z nás má malý sklad přímo doma, třeba ledničku nebo spížku, a určitě s námi souhlasíte, že je obtížné zkoordinovat vstupy a výstupy (zejména s rostoucím počtem osob oprávněných k otevírání lednice). No a jak pak situace vypadá v takovém podniku, jako je Precheza?

Původně jsme si mysleli, že bychom se zkusili všechny sklady spočítat, ale to je prostě nemožné. Vždyť skoro každé pracoviště má jeden až dva své příruční sklady. Z tohoto důvodu jsme se rozhodli, že pro vás vybereme ty nejzajímavější a začali jsme rovnou v našem největším skladě, v centrálním skladě produktů, zkráceně CSP, kterým nás provedli Petr Krejčířík, vrchní mistr 3. oddělení TB a Jakub Hošťálek, denní mistr 3. oddělení TB.

A začínáme rovnou připomenutím slavné scénky: Poslyšte, to jsem se Vás chtěl zeptat: Co je to tu všude za ptáky?

Kachny, kachny,... Jó kachny. Pamatuje se si na tuto scénu populárního filmu Rozpuštěný a vypuštěný? A podobně si člověk připadá, když vstoupí do centrálního skladu produktů: pytle, pytle a zase pytle. Dokonce jsou stejné bílé jako ty kachny. Ale občas se objeví i vak, nebo krabice (ta je dokonce i hnědá, že by kachna divoká?). Ale ona to taková legrace není. Vždyť přes CSP prochází celá naše produkce titanové běloby, která činí okolo 60 tisíc tun ročně. Přičemž vyrábíme 16 různých druhů TiO₂ a k tomu se přidávají fotoaktivní typy CG a typy pro kosmetiku UVS. A každý

z těchto výrobků, lze různě zabalit třeba do vaků, pytlů či krabic.

První část centrálního skladu byla vybudována v roce 2003 a zprovozněna 1. ledna 2004, koncem roku 2017 k němu přibyla druhá část. Součástí této druhé části je i linka umožňující snadnou a bezprašnou expedici materiálu do silovozů s kapacitou dvě síla za den. Celková kapacita skladu CSP je nyní okolo 7 600 tun/palet. Sklad je úzce propojen s výrobním skladem TB, jehož součástí je pracovní soubor balení. Zabalený produkt je nejprve skladován ve výrobním skladě, kde čeká na ověření

kvality, až pak je pomocí visutého mostu s válečkovými dopravníky a výtahy přepravován do centrálního skladu produktů, odkud je expedován koncovým zákazníkům. V současné době pracuje ve skladech titanové běloby 19 pracovníků expedice a 20 pracovníků na balení titanové běloby.

Ještě něco k parametřům skladu CSP: skladovací plocha činí 4825 m². Pod skladem protéká náhon Strhanec. Celkem je ve skladě 40 regálových řad, které mají 7 základacích pater. Poslední je ve výšce 9,1 metru. Regály jsou rozděleny na zóny: pro technické, potravinářské a speciální typy titanové běloby. Další rozdělení je pak podle výšek palet na regálové buňky nízké, střední a vysoké. Jakmile má být šarže přesunuta z výroby do CSP, SAP vybere pro šarži vhodné místo a pracovníci s regálovými zakladači následně na tuto vybranou místa palety uskladní. Jak již bylo zmíněno, regály jsou vysoké přes devět metrů a řidiči zakladačů rozhodně nesmí trpět závratí. Kabina tohoto speciálního vozíku jede totiž nahoru společně s paletou. Překvapilo nás, že regály jsou ukotveny prakticky jen k podlaze. Přesnost pracovníků zakladačů je proto velmi důležitá, protože pád jednoho z regálů by mohl znamenat pád i všech ostatních. Některé druhy titanové běloby mají tektější charakter, což také znesnadňuje manipulaci s těmito vaky.

Ve skladu je řízena teplota a hlídá se vlhkost. Samozřejmostí jsou lapače hmyzu a hlodavců. Díky každodennímu pečlivému úklidu by se z podlah dalo i jíst. Překvapilo nás, že byl sklad poměrně prázdný. „Titanový je nedostatek, takže námi vyrobené zboží se v našem skladě dlouho neohřeje,“ sdělil nám Petr Krejčířík. Naopak v případě potřeby by se titanová běloba mohla skladovat i v dalších budovách v areálu třeba na bývalé

Jubileum životní

ŘÍJEN

60 LET **Páter Zdeněk**
provozní zámečnick

v zaměstnání

ŘÍJEN

25 LET **Fleischmann František**
chemik-řízení výroby**Kubját Pavel st.**
provozní zámečnick**Osička František**
provozní elektrikář

„fosfátce“. Po světě máme ještě několik konsignačních skladů, kde naši zákazníci skladují naše zboží.

Expedice v CSP probíhá hlavně do kamionů nebo tahačů s přepravními kontejnery. Měsíčně se zde otočí přibližně 280 vozidel, do kterých se palety nakládají přes hydraulické můstky – rampy. Vidět je můžete, když projíždíte po Dluhonské ulici. Dále se expeduje do již zmíněných silovozů, naopak expedice do železničních vozů je na ústupu.

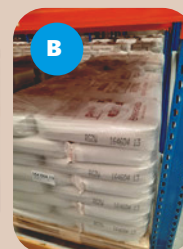
V minulosti jsme občas řešili reklamace, které se týkaly poškození nakládaného zboží. V současné době je u každého vozíku nainstalovaná kamera, která slouží ke zpětnému prokazování způsobu nakládky. Dohledávání nakládky z těchto záznamů je mravenčí práce, ale můžeme tak s jistotou vyloučit či potvrdit naše zavinění. „Skoro každý měsíc hledám v záznamech kamer vozíků,“ doplňuje Petr Krejčířík.

Jak bylo zmíněno v úvodu, sklad slouží k regulaci mezi vyrobeným a prodávaným materiálem. Je velmi obtížné skloubit požadavky zákazníků (typ materiálu, velikost dodávky, způsob balení) s výrobní skladbou a se skladovou zásobou. Záleží na velmi dobré komunikaci mezi jednotlivými odděleními, aby všechny produkty mohly vyrazit na cestu. Naším výrobkům šťastnou cestu a vám plnou lednici přejí autoři.

Blanka Pinková a Marek Ostrčil

Na dnešek jsme si připravili dvě kvízové otázky.

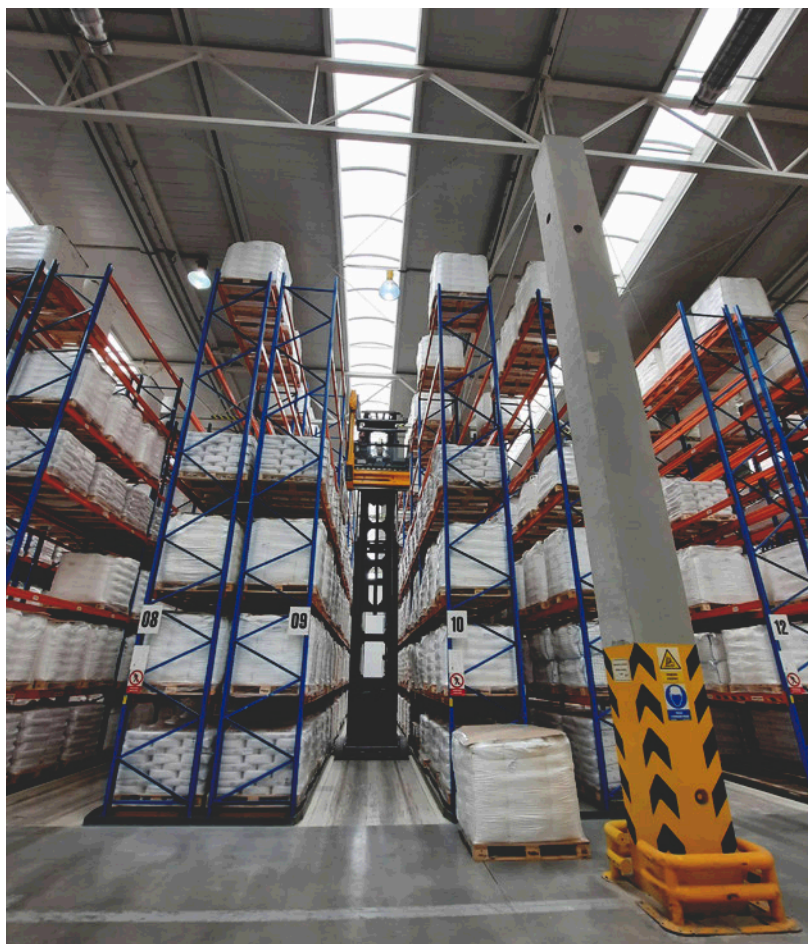
Ta první se týká titanové běloby: Poznáte, na které fotografii je ručně a na které automaticky balená paleta?

A ta druhá je z oblasti zoologie: Na kterém obrázku je kachna a na kterém je husa?

(Ruční balení obrázek A, kachna obrázek D)

S foťákem u pasu

Klienti za odměnu, aneb „foťák nechej doma“

To, co mě z oblasti fotografie momentálně těší nejvíce, je focení s lidmi. Občas se ozvou úplně neznámí klienti, se kterými nafotíme jedno focení a už se nikdy více nevidíme. V těch druhých případech mě ale kontaktují lidé, kteří mě opakovaně pouští do svých příběhů a setkáváme se nejen při zachycování důležitých životních milníků a etap.

Kontroluju, zda mám nabitou baterii, dělám místo na kartě a ukládám foťák do brašny. Rychle prohlédnu i objektivy a případné nečistoty odstraním hadříkem. Beru brašnu, sedám do auta a jedu na focení. Dnes jsem trochu nervózní, protože se s klienty vůbec neznám, a tak nevím co od nich čekat. Jediné, co vím je to, že jedu fotit párové focení. Při setkání si rovnou potykáme, protože to hned zkraje navodí uvolněnější atmosféru. Ve stručnosti shrnu, jak bude focení zhruba probíhat a jdeme na to. Po pár minutách se dostávám do svého živlu a předchozí tréma už je ta tam. Pár je skvělý, jsou pro každou špatnost stejně jako já a docela berou i mé mnohdy přihlouplé vtipy, takže se všichni bavíme až nás někdy od focení brzdí záchvaty smíchu. Zlatá hodinka (čas před západem slunce) nám hraje do karet, a tak už ve chvíli loučení vím, že tihle dva budou mít skvělou vzpomínku na období plné lásky. Z fotek jsou nadšení. Po půl roce se opět setkáváme na vánočním focení a já jsem radostí bez sebe, když dostávám nabídku nafotit

těmto dvěma svatbu. Sdělením „Termín klidně přizpůsobíme tvému diáři, ale za každou cenu chceme mít svatbu nafocenou od tebe!“ mi absolutně vyrazí dech.

Sem tam si píšeme v průběhu dalšího roku. Někdy jen o tom, jak se máme, jindy už ladíme nějaké drobnosti ohledně svatby. Pozvánku na rozlučku se svobodou radostně přijímám a u dodatku PS: foťák nechej doma! neskrývám údiv a vděk. Na rozlučce se seznamuji i s rodinou a přáteli a naši známost zužitkujeme na následné svatbě, kde jsou všichni úžasně spontánní a uvolnění. Při odevzdávání svatební zakázky přijímám pozvání na kávu a po sléze i malý dárek v podobě stříbrného přívěšku ve tvaru foťáku. S tímto párem jsme nafotili během dalších období těhotenské focení (termín si rezervovali šest a půl měsíců dopředu a já jsem tak o těhotenství věděla dříve, než rodina a blízcí), nafotili jsme novorozenecké fotky, nikdy nevynechali ani jedno vánoční focení a každé jaro se mi poslušně hlásí na další, teď

Foto: Hana Řezníčková

už rodinné focení. Když pro ně vyfotím fotky, už vím, že si předání zakázky mám plánovat na volné odpoledne, protože u rodinky strávím nějaký čas na návštěvě s čajem v ruce a povídáním o životě. Všude kolem nás jsou při

tom vystavené fotky, které jsme společně za ty roky vytvořili, a to je pro mě tou nejkrásnější odměnou. Nicméně skutečnost, že si mě jejich malá dcerka už pamatuje jako tetu Hanku s foťákem, vítá mě s úsměvem na tváři a říká

mi, že se na mě moc těšila, mi dělá radost mnohonásobně větší. Tohle jsou momenty, co mě opravdu nabíjí a díky kterým mě práce s foťákem a lidmi tak nesmírně naplňuje a baví.

Hana Řezníčková

Okno do přírody

Po stopách lovců mamutů

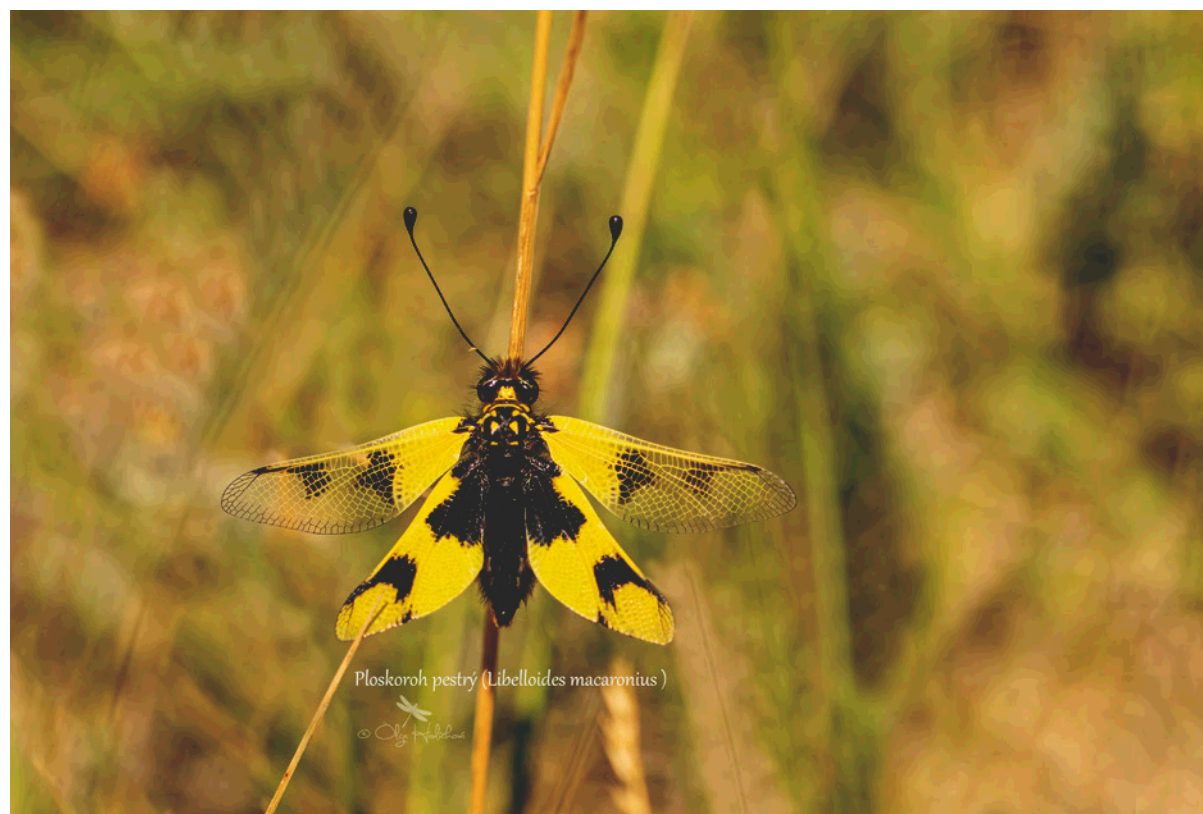
Tradiční okénko do přírody bude tentokrát trochu netradiční. Podíváme se spolu na místo, kde předmětem ochrany není žádný botanický ani zoologický fenomén, ale kde se vrátíme v čase. Cestování časem už totiž dávno nepatří jen do sci-fi příběhů. Albert Einstein nám už před více než 100 lety ukázal, že cestování do budoucnosti není nic nemožného, jen je k němu potřeba dopravní prostředek, ženoucí se rychlostí 300 000 km/s. A co víc – není odtamtud již cesty zpět. Pálavský „stroj času“ nedaleko Dolních Věstonic vás vezme opačným směrem, bude vám stačit i obyčejné auto a až se nabažíte, můžete zase odjet domů. Tato kouzelná Národní přírodní památka (dále NPP) nese název Kalendář věků.

Na severním úpatí Pavlovských vrchů v těsném sousedství řeky Dyje kdysi stávala cihelna a těžila se zde cihlářská hlína. Její dno je ve výšce 180 m n. m. Těžbou byl odkryt prudký sráz až 30 m vysoký. Od poloviny minulého století byla tato lokalita středem pozornosti archeologů a geologů. Akademik Dr. Bohuslav Klíma tehdy nechal v kolmé hliněné stěně cihelny vyhloubit zářez 12 m vysoký, 5 m široký a 3 m hluboký. To je Kalendář věků. A co že to tedy našli? Odborně řečeno: stratotyp svrchního pleistocénu

ve facii suchých spraší. Hmmm. Taky z toho nejste příliš moudří? Nevadí. Objasníme pojmy. Pleistocén je období starších čtvrtohor, byla to klimaticky velmi nestálá doba trvající od 1,8 mil. let před současností. Střídaly se v ní chladné doby ledové a teplejší meziledové. Období svrchního (tedy nejmladšího) pleistocénu se datuje cca 11–129 tisíc let zpět a končí poslední dobou ledovou, kdy vymírá většina velkých savců (mastodonti, mamuti, šavlozubí tygři) i člověk neandrtálský a objevuje se již homo sapiens sapiens. A Kalendář věků zaznamenává právě všechny změny krajiny od poslední doby ledové. Stratotyp je odkryv, definující standard vrstev – jinými slovy: typický sled vrstev, odpovídající konkrétnímu geologickému období, který slouží jako standard pro srovnávání. Facie je soubor znaků charakterizující celek (př. vzhled, složení, vlastnosti). A spraš je usazená hornina navátá větrem. Definice předmětu ochrany této lokality už se zdá být jasnější. Konkrétně tady, na odkrytém půdním profilu bývalé cihelny, můžeme rozeznat jednotlivé vrstvy půdy různých tloušťek, i barevně odlišné. Každá pochází z jiného období a klíčové je to, co půda v nich obsahuje, tedy chemické složení, fyzikální vlastnosti, přítomnost ulit plžů a jiného specifického obsahu. Spraš je většinou tvořen jílovitým nebo písčítým prachem, ve kterém se objevují různé organické částičky, například pyl rostlin. Tmavé pruhy představují vytvořené černozemě v meziledových dobách, světlý je prach minerální. Byly zde nalezeny například zbytky otevřených ohnišť

lovců mamutů i jejich kosterní pozůstatky. To všechno nám otvírá cestu do minulosti a ukazuje, jak se příroda nejen na jihu Moravy vyvíjela. Podařilo se rozpoznat, v jakém období každá z vrstev vznikla a pomáhají tak určit stáří nálezu také z jiných lokalit prostým srovnáním složení půdy. V blízkém okolí cihelny proběhl v roce 2000 průzkum zaměřený na mapování ojedinělého jevu tzv. sprašového pseudokrasu. Pseudokras znamená, že typické krasové jevy (například jeskyně) vznikají v horninách ryze nekrasových – v tomto případě ve spraši. Byla objevena rozsáhlá podzemní prostora, o délce 70 m a hloubce asi 20 m, zvaná Netopyří jeskyně. Jedná se o systém kanálů, komínů a síní. Jeskyně je pravidelně zaplavovaná přivalovými dešti a jejich podoba – tvar i rozměry – se tak relativně rychle mění. Abych povídání neochudila o popis místní fauny a flóry, zmíním se alespoň krátce. Vegetace na území je tvořena většinou různými druhy travníku s pozůstatky lesa a torzem stepí. Co se týká místní fauny, v prostoru této NPP a jejího okolí nebyl zatím proveden komplexní zoologický výzkum, nicméně je stará cihelna významnou entomologickou lokalitou, zejména blanokřídlého hmyzu jako jsou včely, vosy, sršně, čmeláci a vážky. Dlouhé kolmé stěny jsou pro ně hotovým rájem. Vyhrabávají si v nich hnízdní nory. Vyskytují se tu i majky, které jsou v prvním vývojovém stadiu parazitické a pro svoji obživu potřebují samotářské včely, které se zde nachází v hojném počtu.

Kateřina Stojanová

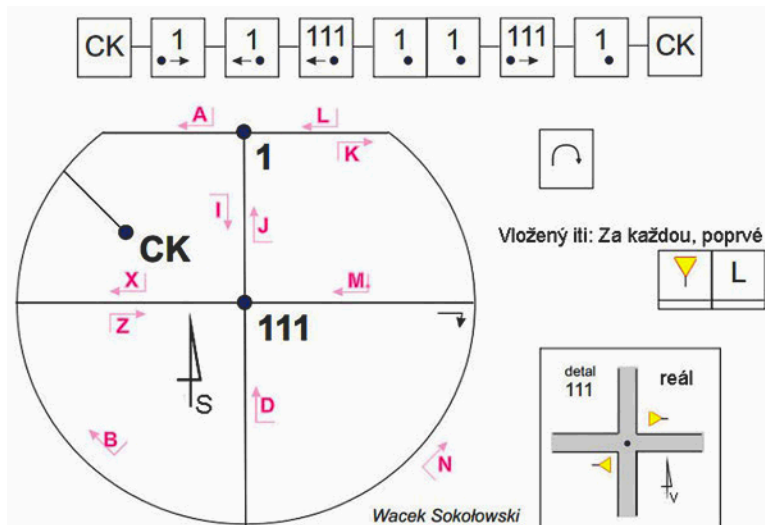
Ploskoroh pestrý (Libellodes macaronius)

Foto: OLGA HAVLÍČKOVÁ

Co nás baví

AOSky v době koronavirové – okurková sezóna? - pokračování z minulého čísla

V minulém čísle jsem přislíbil, že popíšu správný průjezd uvedeného (a je potřeba říct, že docela jednoduchého) stolního AOS itineráře, a tak se do toho zkusím pustit. Nejprve si všeobecně popíšeme, co vlastně ze zadání můžeme vyčíst před „vyjetím“. Protože se jedná o „stolovku“, je to jakási kombinace mapových a reálných údajů v jednom.

Při benzinové soutěži by v základní mapě nebyly uvedeny symboly (růžově, včetně směru; zde písmenka) samoobslužných průjezdních kontrol (SPK) – které popisujeme do jízdniho výkazu (JV), když kolem nich „projíždíme“. Pokud by byl uveden detail, nebyl by reálný, ale mapový – upřesňující povolený mapový průjezd křižovatkou, případně šipkou v mapě znázorňující jednosměrnou komunikaci. Teď ale přestanu s tím, co by nebylo, a podíváme se, co v zadání máme. Takže nahoře v políčkách (systém ZLIV – podle obce, kde byl před lety poprvé

použit) je popis průjezdu prostorem, zde pouze formou uvedených průjezdů mapovými místy. Průjezd obecně může být buď mapový (v takovém případě mezi uvedenými místy jedu nejkratší mapovou cestou; příslušná sousedící políčka jsou spojena vodorovnou čarou) nebo reálný (podle pravidla pro tzv. neuvedené křižovatky, kdy jedu buď po vyznačené hlavní silnici, nebo rovně – nezabočuji; příslušná sousedící políčka jsou na sebe svisle navázána). Dále je uveden tzv. směr otáčení (zde nad vloženým ití), který udává, jestli mám při jízdě z mapového místa do stejného

mapového místa jet po nebo proti směru hodinových ručiček. A pak je uveden vložený itinerář, který je vysloveně reálného charakteru, zde: pokud přijedu na křižovatku ze směru, kde je umístěna značka „dej přednost v jízdě“ (tzv. dejka), odboč vlevo. Pokud jedu vložený itinerář, jedná se vždy o reálnou jízdu – tedy ne mapově, mapová jízda je plněním vloženého itineráře přerušena...! V reálném detailu si všimnu, že směrem nahoru je východ (zatímco v základní mapě je šipkou nahoru označen sever). Proto jsou v kóte 111 na dané křižovatce reálně umístěny dejky na komunikacích ze severu a z jihu. Tak, a teď máme k danému ití všechno, co potřebujeme pro průjezd. Vlastně ne: jsou uvedeny dva typy mapových údajů: body (jednociferné označení nebo označení písmeny abecedy) a kóty (vždy trojčíslná čísla). Jsou to vždy jednoznačná mapová místa. Rozdíl mezi bodem a kótou je ten, že bodem nesmím projet, pokud není uveden v políčkách itineráře, kótou mohu projíždět, jak potřebuji. Tak, a teď je to snad k teorii opravdu všechno. A hurá na to! Podle 1. políčka itineráře (ití) jsme v mapovém místě CK (zřejmě mělo být ČK „ČASOVÁ KONTROLA“ = např. start, nebo i cíl) a do místa uvedeného ve 2. políčku máme jet mapově (jen připomínám: nejkratší mapovou cestou). To je celkem jednoduché: vyje-

du z CK na severozápad, a pokračuji tak, že ze západu vjedu do bodu „1“ a vyjedu z něj podle ve 2. políčku uvedené šipky na východ. Zatím jsem neprojel kolem žádné SPK, nic si tedy nikam nepišu. 2. políčko mám splněno. Teď dál: mezi 2. a 3. políčkem mám jet mapově (nejkratší...) do bodu „1“ s výjezdem na západ. To je také jednoduché: Projíždím kolem SPK K, zapisuji. Do nejvýchodnější křižovatky přijíždím ze severu a odbočím v ní vpravo, jedu tedy na západ a opisuji SPK M. V kóte 111 pojedou doprava, tedy na sever a opisuji SPK J. Vyjždím z bodu „1“ na západ, opisuji SPK A a mám pokračovat do kóty 111 a vyjet z ní na západ. OK – to musím „nadjet“: až na nejnižnější křižovatku, z ní na sever kolem SPK D a chci splnit výjezd z kóty 111 podle šipky v políčku na západ, jenže když přijedu do dané křižovatky, narazím na dejku, která mě „posílá“ doleva. Takže sice projíždím křižovatkou v uvedeném směru, ale protože jedu podle vloženého itineráře, tak to je jiným principem, mapová jízda je přerušena a itinerářový výjezd z kóty 111 není splněn. Jedu kolem SPK X a musím to vymyslet znovu. Přes bod 1 nemůžu (je to bod), takže znovu jižní cestou – znovu SPK D a teď už výjezd podle políčka v itineráři, protože vložený itinerář platí pouze při prvním průjezdu kolem dané značky. Znovu SPK X a mám přijet nejkratší mapovou cestou do bodu 1 – to je na sever, minu CK a do bodu „1“ vjedu od západu. Průjezdka cestou není... Teď změna – do bodu jedna mám dojet znova, ale reálnou jízdou, tzn. mu-

sím z něj na východ, píšu SPK K, a pak jedu na křižovatkách reálně vždy rovně = neodbočuji. To mě donutí objet celou kružnici kolem SPK B a do „1“ přijet zase ze západu. Dále mám jet do kóty 111 a vyjet z ní na východ, v „1“ tedy odbočím doprava na jih, kolem SPK I, a do 111 přijíždím od severu – nezapomenu, že odtud jsem ještě nejel a tudíž platí vložený itinerář, který mě posílá ze 111 na východ, šipka v mapě mě dále posílá na jih (stejně bych tudy chtěl, přes bod „1“ mimo pořadí nesmím!) a do 111 si to tedy přihásím kolem SPK D od jihu a protože už je vložený itinerář z této strany „vybitý“, plním výjezd podle šipky v itineráři – ze 111 na východ. Dále mám nejkratší mapovou cestou jet do bodu „1“, šipka v mapě mě žene na jih, a pak už je nejkratší průjezd do „1“ kolem SPK D přes 111 (kde už nic dalšího neřeším) s výjezdem na sever, kolem SPK J, do „1“ vyjždím tedy z jihu. No, a teď už mám jet mapově do CK, takže v „1“ odbočím doleva (na západ) a kolem SPK A hladce končím v CK. Ufff.

Takže správné pořadí průjezdek je: K-M-J-A-D-X-D-X-K-B-I-D-D-J-A. Je zapotřebí říct, že když to samé řešíte za jízdy v autě, v noci, za snížené viditelnosti, v neznámém prostoru a v časové polotísni, to je teprve ten správný AOS adrealin, na druhé straně posádku vozidla tvoří dva – řidič a navigátor! Ale ti spolu zase musí kooperovat... Pokud vás popis zaujal, další cvičné itineráře naleznete zde: <http://www.aoscz.info/zima2020/index.php>.

Ludvík Prášil

Knihovna

Literární okénko

Historie v příbězích

Tentokrát zabrousím do oblasti historických románů. Vybral jsem několik autorů, ale podrobněji uvedu jen jednoho. Ludmila Vaňková vydala několik románových sérií z doby Přemyslovců a Lucemburků. Bohužel ani jedna ze sérií není k dispozici úplně, vždy jeden či několik dílů chybí. Také trilogii Vladimíra Neffa z doby Rudolfa II. a třicetileté války chybí prostřední díl – Prsten Borgiů. Naopak jeho pentalogie, nazvaná podle prvního dílu Sňatky z rozumu, je úplná.

Jak Neff, tak Vaňková používají historické kulisy na jejichž pozadí rozvíjejí osudy fiktivních i reálných hrdinů. Zatímco v románech o Karlu IV., Přemyslu Otakaru II. a dalších Vaňková uvádí víceméně fiktivní příhody reálných postav historie, Neff popisuje osudy fiktivních hrdinů (rodin Bornů a Nedobylů nebo Petra z Kukane) na pozadí reálných historických událostí. Dalo by se říct, že se jedná o historické detektivky či dobrodružné romány. Z výpůjčních lístku je zřejmé, že se jedná o poměrně čtené publikace.

Naproti tomu výpůjční lístek knihy Smrt je mým řemeslem od Roberta Merla (1908–2004) uvádí pouze jediného čtenáře, a přitom jde o knihu značně dramatickou, byť asi neoptimistickou. Kniha začíná rokem 1913, kdy je Rudolfo Langovi, hlavnímu „hrdinovi“ 13 let a je vychováván v přísně katolické rodině. Zejména jeho otec chce, aby se Rudolf stal knězem, protože jen tak může odčinit otcův hřích, spáchaný v městě neřesti, v Paříži. Otce je nutné poslouchat, takže to Rudolf slíbí, ale atmosféru v rodině těžce nese a snaží se po roce

1914 dostat do armády. To se mu časem povede, poměrně rychle se však projeví jeho základní povahový rys získaný výchovou v rodině – o rozkazu nadřazených se nediskutuje, rozkaz je rozkaz a je třeba udělat vše pro jeho doslovné splnění. Povinnost plnění stanovených úkolů se dostává do konfliktů s realitou i po skončení války, například při práci v továrně na kovové skříně. Robert vykonává jednoduchou činnost, úpravu pantů, rychlostí, které v následných krocích další dělník, Karl, nestačí. Karl se snaží přesvědčit Rudolfa, aby zpomalil tempo a markýroval že úprava pantů trvá déle. Rudolf to odmítne, a ačkoliv si Karl myslí, že se Rudolf bojí mistra, ten ho vyvede z omylu konstatováním, že pokud by pracoval pomaleji byla by to sabotáž. Koncem dvacátých let se Rudolf přihlásí do NSDAP jako člen SA. Spolu s dalšími na rozkaz zabijí údajného zrádce, za což skončí ve vězení. Po odpykání trestu se dostane do Pomořanska na statek, kde se ožení a zdá se, že by mohl začít klidný život. Stále je ale členem Bundu a plní svědomitě a iniciativně svěřené úkoly tak, že je pověřen sestavením jednotky

SS a následně je mu nabídnuto velitelské místo ve koncentračním táboře Dachau. Ačkoliv se mu to nelíbí, smysl pro povinnost ho přinutí místo přijmout. „Být důstojníkem, to je přeci tvůj sen?“ Řekl jsem netrpělivě: „Ale ne takhle. Ne v táboře.“ „Nu tak odmítni!“ Elsi pověsila utěrku na opěradlo mé židle. Vstal jsem. „Reichsführer se domnívá, že nejprospěšnější budu v koncentračním táboře.“ Rudolf časem povýší a je pověřen vybudováním nového koncentračního tábora, pojmenovaného podle nejbližšího polského města – Osvětim. Po příjezdu zjistí, že je zapotřebí vysušit bažiny a ohlásí, že za daných podmínek to bude trvat tři roky. Na realizaci dostane rok. Za pomoci práce vězňů je tábor vybudován ve stanovené lhůtě. ...vězňové museli pracovat celou noc. Úmrtnost mezi nimi dosahovala strašlivého čísla, ale to nám naštěstí nevadilo, protože vzniklé mezery byly automaticky zaplňovány přicházejícími transporty. Status vybudovaného tábora se z koncentračního změnil na vyhlazovací, což je Rudolfovi sděleno pověřencem Reichs-

führera nadporučíkem Wulsflangem, s cílem dosáhnout:

...celkového počtu 500 000 jednotek za prvních 6 měsíců, tedy průměru asi 84 000 měsíčně, neboli přibližně 2800 jednotek, jež bude třeba podrobit zvláštnímu ošetření za 24 hodiny...

Řekl jsem: Ale to je prostě nemožné. „Napoleon řekl že slovo nemožné není ve francouzském slovníku, od roku 34 se snažíme dokázat světu, že není ani v německém slovníku,“ konstatoval Wulfslang. „Chtěl jsem říci, že je to technicky nemožné.“

„Technická stránka úkolu je jen a jen vaší záležitostí.“

V další části románu Rudolf řeší „technickou stránku“ problému. Terminace pomocí výfukových plynů není dostatečně rychlá, což je vyřešeno pomocí kyanovodíku (Cyklonu B). Větším problémem ale je, jak se zbavit dostatečně rychle a efektivně, tak velkého množství těl. Hroby, byť masové, jsou časově i prostorově náročné a nehodí se pro tak vysoká čísla. Řešení bylo nalezeno ve výzkumném středisku Culmhof.

„Zplynování mě nezajímá. Jak jsem řekl zplynuji lidi jen proto abych měl těla. Mě zajímají jenom těla.“

Následuje dosti drsný popis vypracování postupu spalování těl, ve kterém se podrobně popisují jednotlivé technologické kroky včetně optimálních rozměrů a tvaru jámy pro spalování, rozmístění těl a otepí. Hodinový výkon

jámy tak dosahuje 300–340 jednotek, což Rudolfa uspokojí, protože se dostává na potřebné číslo 8000 jednotek za den. Nakonec se ale přijme jiné řešení vyvinuté výzkumným střediskem – sadu pecí.

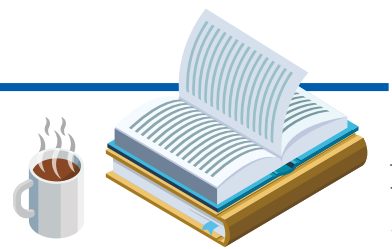
Jelikož jsou vyhlazovací tábory a jejich činnost přísně tajná, Rudolfova žena Elsi o ničem neví. Indiskreci jedné návštěvy to ale zjistí.

„Je to tedy pravda,“ křikla Elsi, „zabijíš je!“ „Je to rozkaz.“

„Rozkaz!“ Řekla Elsi výsměšně. „Všechno, co dělám v táboře, dělám na rozkaz! Já nejsem odpovědný! Nemohu prostě neuposlechnout rozkazu. Prostě fyzicky nemohu!“

Jak to nakonec dopadne, je známé. Celá kniha je napsána jako vyprávění Rudolfa Langa (jehož skutečným obrazem je Rudolf Hess) o příhodách svého života. Vyprávění se až na jednotlivosti nijak nevyžívá v drastických líčeních a je víceméně civilní až obyčejné. Je otázka, jestli posedlost plněním daných rozkazů je dána charakterem jednotlivce nebo jestli jde o vlastnost systému, který povýšil bezmyšlenkové plnění rozkazů na hlavní čtnost. Román umožňuje oba výklady, byť Merle, zdá se, upřednostňuje první možnost. Použitá forma vyprávění vtahuje čtenáře do děje a postupně mu klade otázku – co bych udělal já, kdybych odmítl splnit rozkazy? A odmítl bych to vůbec?

Petr Pikal

Ilustrace: Ingimage

Na výletě

Alice po dvaadvacáté

Ano, je to neuvěřitelné číslo, ale přesně tolik ročníků zájezdů pro zaměstnance Prechezy holdující turistice uspořádala Ing. Alice Štěpničková pod hlavičkou dílenského výboru č. 9. První se konal v roce 1999 a cílem byly Vysoké Tatry. Během dvaadvaceti let našlapali milovníci chůze po horách tisíce kilometrů napříč Českem a Slovenskem – od Krušných hor až po Slovenský ráj.

Ten letošní mířil do západních Krkonoš. První den jsme se prošli z Bukovce přes rozhlednu Žalý na Labskou přehradu. Poté jsme se ubytovali ve Sporthotelu Bohemia v Rokytnici nad Jizerou. Druhý den nás náš dvorní řidič Standa Pittner dovezl do Polska. Odtud se vyráželo na hřebenovku západních Krkonoš, buď pěšky z Jakuszyce, nebo lanovkou ze Sklarske Poreby na vrchol Szrenica. Po červené turistické značce se nám nabízely celý den za krásného slunečného počasí nádherné výhledy – Svinské kameny, Sněžné

jámy, Mužské kameny, Dívčí kameny, Petrovka, občerstvení na Dvořákově boudě a sestup do Špindlerova Mlýna. Sobota patřila poznávání západních Krkonoš dle se řící o patro níže. Lanovkou jsme se z Rokytnice vyvezli na Horní Domky a odtud zamířily různé skupinky přes Dvoračky, Vrbatovu boudu, pomník Hanče a Vrbaty, Pančavský vodopád, Labskou boudu, pramen Vltavy, Voseckou boudu, Krakonošovu snidani, Mumlavské vodopády směrem Harachov. V neděli jsme navštívili hrad Pecka, odtud jsme se vydali

přes Raisovu chatu do Lázní pod Zvičinou. Po cestě směr domů jsme se ještě prošli po hrázi vodní nádrže Les Království a nakoupili čerstvé hořické trubičky přímo v Hořicích. Doufáme, že příští ročníky budou také tak povedené jako pod taktovkou naší Alice, která měla vždy domluvené s tím nahoře počasí bez chybičky. Alici přejeme v zaslouženém odpočinku mnoho radosti s vnoučaty a hlavně pevné zdraví. Velký dík patří i řidiči Standovi Pittnerovi za jeho bezpečnou jízdu.

Dana Lehnertová

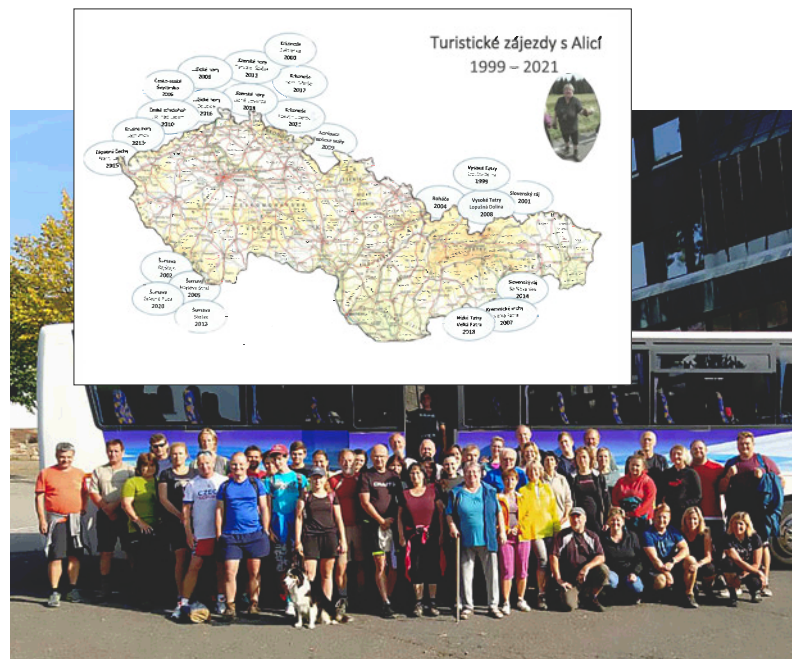

Foto: archiv PRECHEZA

Tatry 2021

Od 16. do 21. srpna proběhla další akce z rekondičního a rehabilitačního programu Prechezy, a to týden v hotelu Sorea Titris v Tatranské Lomnici. Tuto tradiční akci se daří bez přerušení pořádat už řadu let a ani letos přes pandemii covidu, pravda i s trochou štěstí, tomu nebylo jinak. Vzhledem k nejistotám i dalším obtížím byla účast oproti létům minulým nižší. Přístup ke covid opatřením je na Slovensku obdobný jako u nás, tedy jak kdo, což svědčí o velké podobnosti národů.

Začali jsme v Jasné a kdo tady poslední roky nebyl, stěží poznává. Výborné lyžařské tratě doplňuje rostoucí síť lanovek, hotelů a penzionů, takže vybaveností toto místo určitě dostihne nej-

známější evropská lyžařská střediska, samozřejmě i cenově. Pamětníkům se vybaví dávná doba, kdy u dolní stanice lanovky Zahrádky byla pouze ohrada pro ovce a po síti hotelů a penzionů

nebylo ani památky. Kromě turistiky byl pobyt zpestřen též návštěvami akvaparků Tatralandia a Bešeňová. Kvalitu slovenských akvaparků netřeba vyzvedávat, chválí se sama a vybere si opravdu každý.

Z tatranských tras letos zvítězila náročná túra v Belianských Tatrách ze Ždiaru do Tatranské Kotliny. Prohlédli jsme si i letní Bachledovu dolinu, Popradské pleso se symbolickým hřbitovem obětí Tater a vodopády Velkého Studeného potoka, vše podle chuti a schopnosti účastníků.

A co na závěr? Jako vždy po rekondici doplnit zásoby potravin o klobásy v masokombinátu ve Svitú, chleba a sýry na salaši Krajinka u Ružomberoku, zastávka na večeri v motorestu Zavadička na Bečvách a pak už Přerov. A co na úplný závěr? Poděkování organizátorům s přáním zachování této příjemné a užitečné aktivity i do let budoucích. Tak děkuje-me!!!

Jiří Procházka

Foto: archiv PRECHEZA

Téma

SYSTEM O-T-N v nejčastějších životních situacích

- STRAVOVACÍ SLUŽBY
- UBYTOVACÍ SLUŽBY, LÁZNĚ
- HRAMADNÉ AKCE (SLAVNOSTI, POUTĚ...)
- VZDĚLÁVACÍ PROCESY (ZKOUŠKY, ŠKOLENÍ), ZÁJMŮVÉ A VÝCHOVNÉ VZDĚLÁNÍ
- KADEŘNICTVÍ/HOLIČSTVÍ, MANIKÚRA/PEDIKÚRA
- SPORTOVNÍ ÚTKÁNÍ
- VNITŘNÍ SPORTOVISŤE
- KOUPALIŠTĚ, WELLNESS, REKREAČNÍ ZAŘÍZENÍ, FITNESS
- MUZEÁ, GALERIE, VÝSTAVY (platí pouze pro skupinové prohlídky)
- KONCERTY, DIVADLA (KULTURA), VOLBY
- HERNÍ A SPOLEČENSKÉ KLUBY
- HERNÍ, KASINA
- NÁVŠTĚVA HRADŮ, ZÁMKŮ (platí pouze pro skupinové prohlídky)
- ZOOLOGICKÉ A BOTANICKÉ ZAHRADY (platí pouze pro skupinové prohlídky)

OČKOVÁNÍ		JOHNSON&JOHNSON 1 dávka	PROKAZUJÍ SE POTVRZENÍM platným 14 dní od podání dávky
		PFIZER/BIONTECH, ASTRAZENECA, MODERNA 2. dávka	PROKAZUJÍ SE POTVRZENÍM platným 14 dní od podání 2. dávky
TEST		ANTIGENNÍ TEST*	PROKAZUJÍ SE POTVRZENÍM o testu, který proběhl maximálně před 72 hodinami
		PCR	PROKAZUJÍ SE POTVRZENÍM o testu, který proběhl maximálně před 7 dní
NEMOC		NEMOC	PROKAZUJÍ SE POTVRZENÍM O PRODĚLANÉ NEMOCI 180 dnů od potvrzené positivity

*Antigenní test provedený poskytovatelem zdravotních služeb na odběrovém místě/ v ordinaci/ v zaměstnání/ ve škole.
Antigenní test provedený laickou osobou (samotest) na místě, který platí pouze po dobu setrnutí na místě, kde byl proveden.

UDĚLEME TEČKU
ZA KORONAVIREMCHYTRÁ
KARANTÉNAMINISTERSTVO ZDRAVOTNICTVÍ
ČESKÉ REPUBLIKY

Očkování = řešení

Očkování je jedním z nejúčinnějších prostředků k omezení vzniku a šíření nákazy v populaci. V minulosti se díky rozsáhlým očkovacím kampaním podařilo řadu infekčních onemocnění významně potlačit nebo zcela zlikvidovat (např. pravé neštovice, přenosná dětská obrna). To by bylo možné i v případě onemocnění COVID-19. Čím vyšší je procento očkované populace, tím nižší je počet osob, které se mohou nakazit a onemocnění šířit dál. **Abychom získali kolektivní imunitu, je třeba proočkovat 65 až 70 % populace. Očkování je tedy aktuálně nejvhodnější možností, jak současnou epidemií onemocnění COVID-19 zastavit a vrátit se k běžnému životu před pandemií bez plošných opatření.**

Pokud se týká bezpečnosti očkovacích látek, tak prochází před uvedením na trh rozsáhlými klinickými testy, které odhalí případné nežádoucí účinky. Očkovací látky se testují na dobrovolnících pod lékařským dohledem a jsou-li vyhodnoceny v rámci studií jako bezpečné, teprve poté jsou uvedeny na trh. Očkovací látky nemohou změnit lidskou DNA, nezpůsobují genetické poruchy a neplodnost u žen či mužů. Očkovací látka je neškodná pro vývoj placenty. Bezpečnost očkovacích látek je neustále sledována i po jejich registraci a uvedení na trh.

Očkovat se mohou osoby starší 12 let. Očkování je dobrovolné. Zdarma se mohou nechat očkovat všechny osoby, které jsou přihlášeny k veřejnému zdravotnímu pojištění v České republice.

Očkovací místa jsou budována v nemocnicích a dalších zdravotnických zařízeních, jejichž seznam naleznete na stránkách Ministerstva zdravotnictví: ockoreport.uzis.cz. Do očkování se zapojují i praktičtí lékaři, u nichž očkování probíhá po domluvě s lékařem a bez registrace přes centrální rezervační systém.

KHS Olomouckého kraje

Seznam
očkovacích
míst:
ockoreport.uzis.cz

Sportujeme

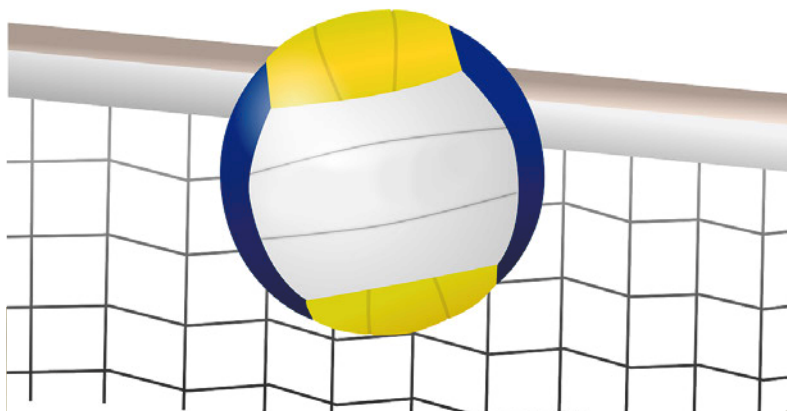
Slavnostní zahájení extraligové sezóny

21. září byla slavnostně zahájena extraligová volejbalová sezóna žen 2021/2022. V kinosále Prechezy se sešly hráčky, trenéři, organizační tým i zástupci sponzorů. Precheza patří dlouhá léta k hlavním sponzorům Volejbalu Přerov.

Generální ředitel Ing. Ivo Hanáček na úvod popřál celému týmu co nejlepší sportovní výkony a potom spolu s předsedou klubu Lubošem Svobodou pokřtili nové dresy. Slova se ujal i hlavní trenér Radim Vlček, který vyjádřil spokojenost s letní přípravou. Moderátor akce Ivan Němeček představil jednotlivé hráčky. Na postu nahraňvaček si v přerovském klubu kuriozně zahrají sestry Zatloukalovy – Lucie a Michaela, která se vrací k volejbalu

po mateřské dovolené. V družstvu mají zastoupení i tři zahraniční hráčky – blokařka Američanka Alicia Gail McClellan, smečarka z Kalifornie Brianna Jacqueline Gardner a univerzální Latoya Kamoiya Hutchinson z Kanady. Dále tým tvoří Tereza Baláková, Veronika Boudová, Michaela Dlouhá, Aneta Hůsková, Aneta Kohlerová, Šárka Semerádová a Barbora Šádková. První mistrovské utkání se hraje 25. září na půdě Liberce, doma přivítáme Olomouc, Šelmy Brno

a Šternberk. Doufáme, že letošní sezóna se odehraje celá před diváky, které tímto zvou do Městské haly Přerov vedle zimního stadionu. Rozpis všech zápasů extraligy žen najdete na stránkách www.cvf.cz.

Držíme děvčatům palce, přejeme co nejlepší výkony a hlavně dobrý pocit z předvedené hry zvané volejbal.

Dana Lehnertová

Foto: archiv PRECHEZA

„Ještě jsem ho nezabila!“

Připomíná vám to titulek jako z bulvárního plátku? Omyl! Takto byla formulována první slova nejmenované dlouholeté členky přerovského klubu AOS, po prvních 25 minutách již tradiční autoklubové akce (mluvila o svém choti...).

Ano, někteří již tuší. Opět po roce byla o víkendu 2.–3. 10. 2021 Autoklubem Přerov uspořádána tzv. „Jízda do neznáma“.

„Neznámo kam“

První etapa

Kouzlo celé akce spočívalo v tom, že posádky obdržely itineráře, které kromě mapy neznámo kam (=), obsahovaly křížovku s tajenkou. Odpovědi na vtipné otázky účastníci zjišťovali cestou.

Pro představu, jeden z úkolů, který mi utkvěl v paměti zněl: „Toto místo stojí za zastavení. Na křižovatce se nachází vchod do jedné ze společností, které jsou součástí Koncernu AGROFERT a.s. Ke vchodu lze dojít z parkoviště přes přechod. Seznam firem daného průmyslového areálu je vedle vrátnice. Zjistěte jméno ulice, na které se nachází firma, která je uvedena podle abecedy na tolikátém místě seznamu, kolik bílých pruhů má zebra vyznačující přechod!“ Přestože akce je pojata jako vysloveně zábavná a itineráře svou obtížností tomu opravdu odpovídají, přece jenom je na motivy AOS. Klasické „ádesky“ mají i samoobslužné průjezdní kontroly, proto jsme si jako pořadatelé nemohli odpustit alespoň jednu průjezdku. Tentokráté místo písmen či číslic byla obrázková – představovala ji pohádková postava. Poznáte jaká?

Pohádková průjezdka

Po odjetí 1. etapy naši milí závodníci doputovali do krásného historického města Kroměříž, kde je čekala nestandardní etapa 2.

Druhá etapa

Její odlišností bylo absolutní nevyužití automobilů. Říkáte si tedy, jak mohla automobilová soutěž probíhat bez aut? Naše posádky šly podle itinerářů pěšky v Podzámecké zahradě. Ohlasy byly ale pozitivní – den byl jako korálek, veverky vesele poskakovaly ze stromu na strom a v přírodě všichni mohli načerpat síly do další, tentokráté už zase automobilové, etapy. Před jejím zahájením ale následovala za zhruba čtyřkilometrový pochod odměna v restauraci Vodní meloun v podobě vynikajícího smaženého řízku s bramborovým salátem.

A hurá do etapy číslo 3!

Ta vedla do cíle na Ranči v Kostelní, kde naše osazenstvo mohlo

spocínout po náročném dni či činit jakoukoli aktivitu. Značná část se šla projít na čerstvý vzduch po okolí, někteří sledovali Rallye Kroměříž, jež vedla na silnici okolo Ranče, dětem (večer i dospělým) nemohly uniknout bowlingové dráhy, kde se událo pár klání. Sobotní program byl završen

společným přátelským rozhovorem v jídelně.

Nedělní výlet

Neděle patřila „cohcákům“, tedy každý si mohl dělat co chce (=) a po skončení této aktivity se vydat domů. Zmínila bych rozhlednu Brdo, nedaleko od Ranče, kam jsem se konkrétně vy-

dala já s rodinou a přáteli. A ještě něco, ptáte se, kdo tento ročník vyhrál? Vítězi se stali všichni!

Za pořadatele hodnotíme tento ročník jako velmi vyvedený, věříme, že se akce líbila i zúčastněným a těšíme se zase za rok!

Zuzana Prášilová

Foto: archiv PRECHEZA

Střípky z Nadace

Zaběhejte si a podpořte dobrou věc!

Běžec závod Od nevidím do nevidím je spjatý s Honzou Říhou. „Tuto charitativní akci podporujeme už řadu let. Moc se nám líbí, že Honza Říha propojil sport s pomocí konkrétním lidem. Každý ročník se totiž nese v duchu podpory vybraného člověka s hendikepem. Přitom je sám nevidomý. Těžko ale hledat druhého tak aktivního a všestranně sportovně nadaného člověka, jako je právě Honza“ říká s úsměvem Zuzana Tornikidis, ředitelka Nadace Agrofert.

Charitativní běžecký závod se letos uskuteční 16. října ve Stříbrné Skalici. Nadace Agrofert je partnerem běhu již 6 let. Více na www.odnevidimdonevidim.cz

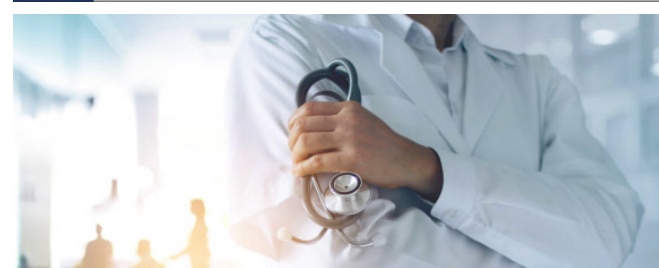
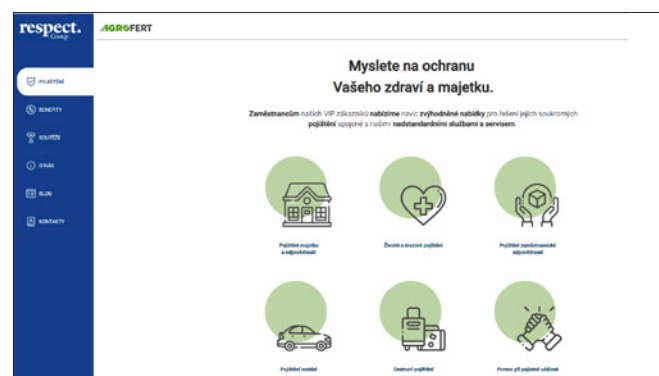

Letem světem intranetem

Koncernový intranet vám nabízí všechny informace na jednom místě. Ať už hledáte nejnovější zprávy, benefity, kontakty, důležité směrnice či jiné nepostradatelné dokumenty, knihovnu nebo jen kalendář akcí.

Respekt spouští nový portál

Společnost Respekt, která nabízí výhodné životní a úrazové pojištění pro všechny zaměstnance koncernu, přichází s novinkou. Tou je nový zaměstnanecký portál, kde naleznete vše na jednom místě. Krom již výše zmíněného tam naleznete pojištění odpovědnosti za škodu, nabídku cestovního pojištění včetně pojištění na covid a mnoho dalších užitečných informací v blogu. Postup na přihlášení naleznete v benefitech.

Vyřešte bolestivé kyčle či klouby

Stejně jako to udělal pan Tomáš. Při sportu si poranil koleno a lékař mu doporučil artroskopii menisku, nicméně nemohli se dohodnout na termínu. Proto se rozhodl využít nabídku nadstandardní zdravotní péče, kterou koncern AGROFERT nabízí. Po vzájemné dohodě našli nejbližší vyhovující termín a dnes se pan Tomáš opět věnuje sportu naplno.

Čeká vás v blízké době **operace kyčlí či kloubů** a měli byste zájem o tento benefit? Bližší informace naleznete na intranetu v sekci Zdraví

Jak to chodí u nás v Agrofertu...

Podívejte se na naši audiovizuální sérii ze života lidí a firem z našeho koncernu. Každý měsíc přidáváme nová videa na náš youtube kanál.

Co jsou to chemické zářezky?

„Během provozních zářezek se chod každé chemičky na chvíli zcela zastaví. V tomto období probíhají zejména čisticí práce, těsnící zkoušky a nejrůznější kontroly, díky kterým lze zajistit bezpečný provoz chemičky v nadcházející sezóně,“ říká Jaroslav Obermajer, vedoucí Vývoje a technické kontroly ve společnosti DEZA, a. s.

SKENUJ
A SLEDUJ

Proč na poli střídáme plodiny?

„Střídání plodin má zásadní vliv na kvalitu půdy. U nás v podniku do osevních postupů standardně zařazujeme i takzvané zlepšující plodiny, mezi které patří například vojtěška či řepka. Vyznačují se především mohutným kořenovým systémem, díky kterému se výrazně zlepšuje zasakování vody do půdy,“ vysvětluje Bohumír Ostrý, ředitel zemědělské společnosti AGRO Rozsochy, a. s.

SKENUJ
A SLEDUJ

Jsme
AGROFERT

Dobrý soused

Jsme velice rádi, že jsme společně v rámci našeho projektu Dobrý soused podpořili jižní Moravu a mohli pomoci v místech, které byly na konci června nemilosrdně zasaženy přírodním živlem.

Na sbírkový účet Nadace AGROFERT jsme vybrali téměř 400 000 Kč.

- **AGROFERT** rozdělil rovným dílem **1 milion korun** mezi nejvíce postižené kolegy.
- **Fatra** poskytla **hydroizolační fólie FATRAFOL** v hodnotě **500 000 Kč**
- **Penam** pravidelně zavážel **zdarma pečivo** do postižených oblastí, celkově téměř za **300 000 Kč**
- **AFEED** věnoval **2 tuny krmiva pro hospodářská zvířata**
- **NAVOS** a **AGRO Jevišovice** darovaly **500 000 Kč** a **1 tunu krmiv pro hospodářská zvířata**
- **ZERA** a **ZEMOS** přispěly odklízeč technikou, plachtami, elektrocentrálou i uklízecími prostředky
- **AGROTEC** ve sbírce vybral více než **230 000 Kč**.

Dobrý
SOUSED

